

Lederiets fortsatte udvikling

Johnsens Klumme

Af Erik Johnsen

Denne klumme har tre stikord: Ledelsesdisciplinens udvikling, ledelse af denne udvikling og ledelsesakademier.

For at begynde med de sidste, så holder *The Academy of Management*, som er amerikansk baseret, hvert år en konference, som på én eller anden måde engagerer mellem 5 og 6000 mennesker. Man kan være bidragsyder med et *paper*, man kan være *reviewer* og man kan være *deltager*. I år er temaet "Building Effective Networks" med ca. 4000 (skriver firetusinde) bidrag fordelt på samtlige tænkelige aspekter vedrørende ledelsesteori og navnlig ledelsespraksis. Går man konferencekataloget på de 340 sider igennem konstaterer man at det er svært at finde huller ikke i vores viden om lederi, men huller i de relevante interesseområder der trigger folk, der skal forsøge at drive ledelse i praksis.

Vi er stærkt på vej til at dokumentere en omfattende og differentieret viden om ledelse. Men i det omfang den fremtræder kaotisk giver den praktiske ledelsesudøvere legitimation til at undlade at udnytte den. Det tager for lang tid at finde frem til den. Og det er utilfredsstillende at hyre konsulenter, der ifølge sagens natur heller ikke har det totale overblik og det nødvendige detaljerede indblik. Derfor løser vi ledelsesopgaverne baseret på det, vi har lært, og på den såkaldte sunde fornuft.

Der går for megen indsigt tabt på den måde professionelle organisationer - eller akademier - genererer information på. I hvert fald når det drejer sig om ledelse.

Dette er én af årsagerne til at en række europæiske forskere i foråret 2001 tog initia-

tiv til at skabe *The European Academy of Management*. Akademiet afholdt i maj 2002 en konference i Stockholm med 600 deltagere under temaet "Innovative Research in Management". Overskrifterne var: Strategi, Expressive Management, Managing Knowledge, Managing Human Resources, Project Management, Managing Cross-Cultural Diversity, Public and Non Profit Management, Managing Entrepreneurship, Management Research - in Theory and Practice, Corporate Governance og endelig Management, Technology and the New Economy. Hertil kommer et "Special Track for Practitioners" og et par workshops.

Det, der kendetegner disse interessefelter er at de ligger på grænserne af vores ledelsesmæssige viden og alene af den grund må påkalde sig opmærksomhed. Der er også tale om overskuelige problemtyper som man kan dykke ned i enten man skal have en bestemt ledelsesproces til at fungere eller man skal videre med teoretisering. Fidusen er at en overskuelig konference med relevante oplæg giver mulighed for en dialog på stedet med oplægsholderen. Og en fortsat dialog såfremt der er gensidig interesse herfor.

Arrangementskomiteen med professor P.O.Berg i spidsen havde fremarbejdet et udkast til et ledelsesforsknings-agtigt manifest, kaldet *The Stockholm Manifesto*. Det blev - naturligvis - ikke vedtaget på stedet, men heller ikke forkastet. Det lyder i skønssom oversættelse sådan:

1. Anerkendelse af ledelse som en international videnskabelig disciplin.

2. Anerkendelse af at ledelse kan forekomme i mangfoldige og forskellige sammenhæng, udtrykt i mange forskellige modeller og termer, og at organisering af forskning og uddannelse i ledelse kan ske på forskellige legitime måder.
3. Ledelsesforskning og -uddannelse er en vigtig komponent i udvikling af et ønsket samfund.
4. Et voksende internationalt samarbejde på tværs af kontinenterne og de nationale grænser er ønskeligt og nødvendigt.
5. De, der arbejder med ledelsesforskning og -uddannelse, skal have mulighed for frit at bevæge sig rundt i verden med henblik på at udforske ledelse i forskellige sammenhænge og udøve undervisningsvirksomhed lokalt.
6. Det er ønskeligt og nødvendigt at danne professionelle organisationer/selskaber/akademier med henblik på at opretholde og udvikle ledelse som videnskabelig disciplin og det er vigtigt at aftale spilleregler for samarbejde mellem disse sammenslutninger af professionsudøvere.

Én ting er at et manifest naturligvis først skal til debat og til yderligere redigering. En anden ting er at der er taget et europæisk initiativ til at arbejde med ledelse på lokale præmisser og enes om de 10 bud herfor. Naturligvis skal ledelsesforskning have sin egen strategiske profil.

Så kommer spørgsmålet: Hvem skal tage initiativ til udformning af *Det danske Ledelsesakademi*? For det er jo klart at so ein Ding müssen wir auch haben. Er det Akademiet for de tekniske videnskaber? Er det Dansk Selskab for Virksomhedsledelse? Eller er det *Civiløkonomerne*, som har LEDELSE som brand? Eller hvem er det?

Et godt spørgsmål kræver et godt svar.

Den der kommer først til mølle får først malet. Men den der kommer rigtigt til mølle får også malet i morgen.